

moet worden aangehouden, geeft het Nederlandse recht geen regels. De EEX-Vo. is niet van toepassing. Vooral de eisen van een goede procesorde, waaronder begrepen de eisen van een doelmatige en voortvarende rechtspleging, bepalen of er voldoende grond bestaat voor een aanhouding. In dit geval leidt dit tot een afwijzing van het verzoek tot aanhouding, nu de rechter meent dat het onwaarschijnlijk is dat het in deze procedure tot bewijslevering zal komen voordat arbiters in Londen een uitspraak over de feiten hebben gedaan.

Rb. Noord-Nederland 26 november 2014, ECLI:NL:RBNNE:2014:6076
Vordering tot vernietiging van een arbitraal vonnis door A. terwijl hij in de arbitrage niet zelf de vordering heeft ingesteld. A. had zijn vordering overgedragen aan een stichting die ter zake namens meerdere belanghebbenden optrad. De stichting is vervolgens een arbitrageovereenkomst met de wederpartij aangegaan en heeft in eigen naam geprocedeerd. A. is niet-ontvankelijk in zijn vorderingen. Desalniettemin gaat de rechtbank ook op de inhoudelijke gronden in, die echter niet kunnen slagen. Schending van een non-disclosure maakt volgens de rechtbank nog niet dat een arbiter niet onafhankelijk en onpartijdig is geweest.

G.M. Veldt
UL

HANDELSKOOP

Literatuur

U.G. Schroeter, 'Rückkaufverpflichtungen und "contra proferentem"-Regel unter dem UN-Kaufrecht', IHR 2014, afl. 5, p. 173-179
Schroeter geeft in deze bijdrage een beschouwing over de hieronder genoemde uitspraak van 28 mei 2014 van het Duitse BGH over de toepassing van de CISG op de uit een overeenkomst voortvloeiende verplichting het geleverde terug te kopen. In deze bijdrage gaat hij tevens in op de toepassing van de *contra proferentem*-regel in contracten die door de CISG worden beheerst.

Rechtspraak

OGH 15 november 2012, IHR 2014, afl. 4, p. 149

In deze uitspraak overweegt het Oostenrijkse *Oberster Gerichtshof* dat de vraag of sprake is van een wezenlijke tekortkoming die ontbinding rechtvaardigt in de zin van art. 25 jo. 49 lid 1 onderdeel a CISG in het betreffende geval naar objectieve maatstaven moet worden beoordeeld. Hierbij zijn naast de aard en de omvang van de tekortkoming in de nakoming en de gevolgen daarvan voor de benadeelde onder meer van belang de mogelijkheid van een aanvullende levering of de mogelijkheid van herstel binnen een redelijke termijn, alsmede de kosten daarvan en de vraag of dit van de koper geveerd kan worden.

BGH 28 mei 2014, IHR 2014, afl. 5, p. 184-187

In deze uitspraak overweegt het Duitse *Bundesgerichtshof* dat een contractueel geregelde terugkoopverplichting in een koopovereenkomst die valt onder het toepassingsgebied van de CISG mede door de bepalingen van de CISG wordt beheerst. Daarbij overweegt het BGH tevens dat een overeenkomst die wordt beheerst door de CISG wordt uitgelegd aan de hand van art. 8 CISG, ook wanneer het gaat om een door een partij gehanteerd modelcontract. Daarbij is de regel van toepassing dat onduidelijke bedingen *contra proferentem* moeten worden uitgelegd, hetgeen betekent dat een onduidelijk beding in beginsel wordt uitgelegd ten nadele van de partij die het beding heeft opgesteld.

S.A. Kruisinga
UU

(INTERNATIONAAL) CONTRACTEREN

Literatuur

M.R. Ruygvoorn, 'Vergoeding van positief of negatief contractsbelang bij afgebroken onderhandelingen?', Bb 2014/72

De auteur meent dat minder vaak dan voor het arrest *CBB/JPO* (HR 12 augustus 2005, ECLI:NL:HR:2005:AT7337, *NJ* 2005/467) vorderingen uit ongelegitimeerd afgebroken onderhandelingen worden toegewezen. De auteur wijt dat aan het ge-

ven, dat sinds genoemd arrest de rechter bij het aannemen van rechtens relevant totstandkomingsvertrouwen in enigerlei contract een 'strenge en tot terughoudendheid nopende maatstaf' geldt. Dat heeft met berekening van schadevergoeding niets te maken, maar alles met de aanname van aansprakelijkheid. Bij berekening van de schadevergoeding geldt (nog steeds) als uitgangspunt het positief contractsbelang of (maar dan op basis van een keuze van de gelaedeerde) vergoeding van het negatief contractsbelang. Bij vergoeding van het positief contractsbelang moet gelaedeerde financieel in de positie worden gebracht waarin deze zou zijn gekomen indien de onderhandelingen succesvol zouden zijn geweest. Dat impliceert in veel gevallen mede vergoeding van toekomstige schade. Deze dient in essentie zo concreet mogelijk te worden berekend. Daarbij geldt in het schadevergoedingsrecht een grote flexibiliteit en discretionaire bevoegdheid voor de rechter voor wat betreft de uiteindelijke vaststelling van toekomstig gemiste kansen, rekening houdend met alle omstandigheden van het geval en dus ook met de onzekerheid of een contract uiteindelijk wel zo succesvol zou zijn geweest als gelaedeerde voor ogen stond.

E.E. Krikke, 'Opschorting en verrekening: twee te onderscheiden vormen van eigenrichting tot zekerheid. HR 31 oktober 2014, ECLI:NL:PHR:2014:1708', *JutD* 2014, afl. 21, p. 17-20

Voor de inhoud van de door de Hoge Raad beoordeelde zaak zij verwezen naar de bespreking hieronder. De auteur stelt vast dat het oordeel van de Hoge Raad in lijn lijkt met het arrest *X/City Centrum Novio Magnum* (HR 8 december 2006, ECLI:NL:HR:2006:AZ1086, *RvdW* 2006/1151), zij het dat de Hoge Raad toen vermeldde dat het hof zonder nadere motivering niet kon oordelen dat opschorting uitgesloten zou zijn als een verrekeningsverbod gold. Die nadere motivering lijkt in het besproken arrest nu juist wel door het hof te zijn gegeven omdat het hof heeft vastgesteld dat Eurostrip opschortte teneinde te verrekenen. Volgens A-G Langemeijer zou dit in cassatie onbestreden zijn gebleven. De Hoge Raad merkte hieromtrent echter op dat 'uitgeen van de door het Hof in r.o.v. 4.10.8 vermelde vindplaatsen volgt dat Eurostrip zich op verrekening wil